

Stichting AAI

Animal Association International

SCHOOLPAKKET

GEEF EEN HOND
MET EEN VERLEDEN
EEN TOEKOMST!

Geweldig dat je het schoolpakket van Stichting AAI gebruikt voor je spreekbeurt of werkstuk!
Het is namelijk belangrijk dat er aandacht besteed wordt aan het probleem van de vele zwerfhonden op deze wereld, waarvan sommigen via Stichting AAI een goed baasje vinden in Nederland.
Heel fijn dus, dat jij hier een spreekbeurt of werkstuk over maakt!

Als je nog vragen hebt, willen de AAI-vrijwilligers die graag beantwoorden. Het is het makkelijkste als je je vraag per e-mail stuurt aan info@stichtingaai.nl

Wist je al dat Stichting AAI ook op Facebook te vinden is? Ons adres is:
www.facebook.com/StichtingAAI

Als je het leuk vindt, kun je op onze Facebookpagina een klein verslagje van je spreekbeurt plaatsen; dat zullen vast veel mensen leuk vinden..!!

Tip; laat iemand een leuke foto maken tijdens je spreekbeurt en zet die erbij..

*Heel veel succes met je spreekbeurt of werkstuk!
En vooral namens de zwerfhonden: heel erg bedankt!*

Het zwerfdierenprobleem

Als je met je ouders wel eens op vakantie bent geweest in landen als Spanje, Turkije en Griekenland, weet je misschien wel hoe slecht de dieren het daar vaak hebben. Honden worden op straat gezet en moeten al zwerfend aan eten zien te komen. Veel honden liggen aan een korte ketting en mishandeling en verwaarlozing van dieren komt veel voor. In sommige gedeelten van deze landen worden de loslopende honden en katten op nare manieren doodgemaakt, als na het vakantie seizoen de toeristen weer naar huis zijn gegaan.

Veel bewoners van de zuidelijke landen houden niet van dieren op de manier waarop wij dat doen. Zij gebruiken honden bijvoorbeeld als waakhonden en leggen ze buiten vast aan een ketting. Of ze hebben de honden nodig om een kudde schapen bij elkaar te houden. Een hond in huis hebben als lid van het gezin (zoals bij ons) is daar vaak ondenkbaar. Soms hebben de mensen daar ook weinig geld en willen ze het weinige geld dat ze hebben zeker niet uitgeven aan hun hond om die bijvoorbeeld te laten behandelen tegen ziektes of te laten opereren zodat de hond geen pups meer kan krijgen. Men vindt het meestal makkelijker om de ongewenste puppies te doden of ergens in een verlaten gebied achter te laten. Soms past het ook niet in de cultuur van het land om honden als huisdier te zien zoals dat bij ons het geval is.

Er worden in de zuidelijke landen veel dieren op straat gegooid, die dan maar moeten zorgen dat ze aan eten komen. Niemand zorgt voor deze honden en katten. Als de honden bedelen om voer en drinken worden ze vaak met geweld verdreven. En als er geen of heel weinig eten is worden ze heel mager en ziek. Alleen de allersterksten kunnen dan overleven, maar ook die sterkere honden worden vaak vergiftigd door de mensen in hun omgeving, die niet zoveel zwerfdieren op straat willen zien.

Het vergiftigen van honden is erg wreed. Het gaat heel erg langzaam en het doet ontzettend veel pijn. En de honden die niet vergiftigd zijn, worden vaak maar een paar jaar oud. En dat terwijl een gemiddelde hond in Nederland makkelijk 10-14 jaar wordt.

Een vrouwtjeshond (teef) kan wel twee keer per jaar een nestje puppies krijgen met soms wel 8 puppies per nest. Pups die niemand wil hebben en die geen toekomst hebben. De helft van de pups gaat vaak al dood voordat ze 6 maanden oud zijn. In de zuidelijke landen worden vaak hele nesten met pups gevonden. De dierenbeschermers in die landen doen wat ze kunnen; de honden opvangen, onvruchtbaar maken (zodat ze geen pups meer kunnen krijgen), inenten tegen ziektes en aan hondeneigenaren vertellen hoe ze met een hond moeten omgaan, maar men vindt steeds opnieuw afgedankte honden. De overheden (die de baas zijn in een land) willen meestal geen geld geven aan de dierenbeschermers om de honden te helpen.

In Nederland bestaat al heel lang de Dierenbescherming die ervoor zorgt dat er geen zwerfhonden meer rondlopen. En als er dieren slecht behandeld worden, worden zij ingeschakeld om problemen op te lossen. Ook hebben wij in ons land wetten en regels om te voorkomen dat dieren slecht behandeld worden. Dit is in veel landen in en buiten Europa wel anders. Als daar de honden puppies krijgen worden ze vaak langs de kant van de weg gegooid of in vuilnisbakken gedumpt. De puppies gaan dan op een akelige manier dood.

In sommige van de zuidelijke landen hebben de steden wel asielen, maar dit zijn vaak niet de asielen zoals wij die in Nederland kennen. Het is vaak meer een soort opslagplaats voor honden. De honden worden er slecht behandeld (weinig en slecht eten, geen medische zorg) en omdat bijna niemand in die landen een asielhond wil hebben, worden de honden na een bepaalde periode (meestal na 1 of 2 weken) gedood, om plaats te maken voor nieuwe honden. Deze asielen zijn dus eigenlijk zo slecht dat de honden zwervend vaak nog beter af zijn.

De oplossing

Het is heel erg belangrijk, dat zoveel mogelijk honden door een operatie onvruchtbaar worden gemaakt en dan dus geen puppies meer kunnen krijgen. Zo'n operatie noem je een castratie (bij de mannetjeshonden) of sterilisatie (bij de vrouwtjeshonden). Het is de enige manier om het probleem van de vele zwerfdieren aan te pakken. Honden doodmaken is wreed en helpt maar eventjes om in een gebied minder zwerfhonden te hebben. Zorgen dat de honden geen pups meer kunnen krijgen is veel beter natuurlijk! En een aantal van de honden die je onvruchtbaar hebt gemaakt kun je vaak weer terugzetten in de buurt waar ze gevonden zijn. Want bewoners van zuidelijke landen vinden het meestal niet zo erg als er in hun dorp een paar zwerfhonden zijn (want die eten bijvoorbeeld ook het afval op straat op, dat is makkelijk!) maar als er teveel honden zijn en als die honden steeds meer pups krijgen vindt men het niet meer prettig. Daarom is het goed om zwerfhonden onvruchtbaar te maken zodat ze geen nieuwe pups meer krijgen en de sterke en gezonde honden dan weer terug op straat te zetten.

Deze oplossing heet "Neuter and return", dat betekent in het Nederlands "onvruchtbaar maken en terugzetten".

Gelukkig worden er steeds meer projecten opgezet door dierenliefhebbers die de honden op een diervriendelijke manier opvangen en helpen. Vaak wordt dit gedaan door Engelse, Duitse of Nederlandse mensen, die daar zijn gaan wonen en iets willen doen voor deze dieren. En er zijn organisaties in landen als Nederland, Engeland en Duitsland, die deze dierenbeschermers helpen met het sturen van medicijnen en diverse hulpmiddelen. Sommige van deze organisaties geven niet alleen geld of spullen, maar proberen ook een baasje voor honden te zoeken die geen kans maken om weer te worden teruggezet op de plek waar ze vandaan komen. Omdat het heel moeilijk is om in landen als Turkije, Griekenland en Spanje een goede baas voor de honden te vinden, probeert men ook sommige honden in bijvoorbeeld Duitsland en Nederland een goed huisje te geven.

Wat doet Stichting AAI?

Stichting AAI (een afkorting van Animal Association International) wil zwerfhonden helpen en doet dit al 22 jaar. Er werken alleen maar vrijwilligers bij AAI, dat wil zeggen dat ze geen geld krijgen voor hun werk zoals bij een gewone baan. AAI helpt de honden in het buitenland, door de plaatselijke dierenbescherming te helpen met geld (voor o.a. sterilisatie/castratie en vaccinatie) en door bijvoorbeeld medicijnen en middelen tegen wormen en vlooiën op te sturen. Verder helpt AAI door goede baasjes voor honden te zoeken die geen toekomst hebben als zij in het buitenland blijven. Want voor de honden is de kans heel klein om geadopteerd te worden in landen als Spanje, Turkije of Griekenland. Gewoon omdat er weinig mensen zijn die voor een hond willen zorgen. Vaak is het vinden van een baasje in een land als Nederland of Duitsland voor een zwerfhond de enige kans op een normaal hondenleven.

Natuurlijk zitten er in de Nederlandse asielen ook honden die een baasje moeten hebben. Maar gelukkig vinden bijna alle Nederlandse asielhonden al vrij snel weer een goed tehuis. Daarbij worden de honden in de Nederlandse asielen goed verzorgd en niet doodgemaakt

omdat er geen ruimte meer is, dat is in de buitenlandse asielen vaak wel anders! Naast het vinden van Nederlandse baasjes voor buitenlandse honden helpt stichting AAI soms ook Nederlandse honden die in de Nederlandse asielen weinig kans maken op het vinden van een baasje (bijvoorbeeld oude of gehandicapte honden).

Wat de vrijwilligers van AAI betreft zijn landsgrenzen niet belangrijk in het oplossen van dierenleed!

Mensen die graag een hond van stichting AAI in huis willen nemen kunnen via de website www.stichtingaai.nl foto's en karakterbeschrijvingen van de honden bekijken. Een deel van de honden zit nog in het buitenland, maar er zijn ook honden die al in Nederland zijn bij een gastgezin. De honden waar AAI in Nederland een baasje voor zoekt zijn over het algemeen erg sociaal en lief. Honden die nog wat meer moeten leren over het leven in een gezin in Nederland, worden eerst begeleid in een gastgezin voordat ze een vaste baas krijgen.

De mensen van AAI, de vrijwilligers, praten eerst goed met de mensen die een hondje van AAI willen hebben. In dat gesprek wordt bekeken of baas en hond bij elkaar zouden kunnen passen. Soms moet er nog bepaalde informatie over een hond achterhaald worden. Als de nieuwe baas bijvoorbeeld een kat heeft, zal eerst moeten worden uitgezocht of de hond met katten kan opschieten.

Als zowel AAI als het nieuwe baasje denken dat de betreffende hond een goede keus zou kunnen zijn, komt de hond naar Nederland.

Hoe komt een hond naar Nederland?

De honden die naar Nederland komen worden met een vliegtuig in een zogenaamde vliegtuigkennel overgevlogen. Deze kennel staat dan in de 'buik' van het vliegtuig waar een goede temperatuur is. Dus niet in dezelfde ruimte als de koffers, want daar is het veel te koud! De honden gaan meteen nadat ze uit het vliegtuig zijn gekomen naar hun nieuwe baasje of naar hun tijdelijke opvanggezin om daar bij te komen van hun reis en een nieuw leven te starten.

Als je een hond van Stichting AAI krijgt moet je beloven dat je heel goed voor de hond zorgt en hem nooit verkoopt of weggeeft aan andere mensen. Daar gebruikt AAI een contract voor. Dat is een papier waarop staat dat het nieuwe baasje goed voor de hond moet zorgen en dat hij de hond bijvoorbeeld geen puppies mag laten krijgen (want er zijn al te veel honden op de wereld die nog een baas nodig hebben!). Ook staat er in dat als een hond ooit weer weg moet, hij niet naar het asiel mag, maar weer naar AAI teruggebracht moet worden. Het nieuwe baasje zet zijn handtekening op het contract zodat de mensen van AAI zeker weten dat hij zich aan deze regels zal houden.

Stichting AAI heeft voor alle bazen een boekje geschreven: "Verstaat deze hond wel Nederlands?" en daarin wordt van alles beschreven: hoe je het beste met de hond om kan gaan, wat je moet doen als er problemen zijn en hoe je problemen kunt voorkomen. Stichting AAI doet dus eigenlijk heel goed werk. AAI krijgt geen geld van de regering of van de Dierenbescherming. Maar AAI heeft natuurlijk wel geld nodig om het werk te kunnen doen. Gelukkig zijn er mensen die geld willen geven (donaties), zodat AAI door kan gaan met het helpen van honden. En ook moeten de mensen die een hond van AAI willen hebben wat geld voor de hond betalen, want het kost voor AAI veel geld om een hond te laten chippen, inenten, testen op ziektes en te laten overkomen vanuit het buitenland. Zonder geld kan AAI geen honden helpen!

Een vriend voor het leven!

Een hond is een geweldig huisdier. Een poes of een konijn is natuurlijk ook leuk, maar ja, een konijn zit meestal in zijn hok en een poes is vaak erg op zichzelf. Natuurlijk kun je een konijn en poes bijvoorbeeld op schoot nemen en aaien, maar met een hond kun je nog veel meer doen.

De meeste honden zullen zich erg sterk op jou, de baas, richten. Je kunt een hond ook veel leren en bijvoorbeeld zelfs met hem naar de hondenschool gaan. Maar met een hond moet je natuurlijk ook uitgaan, naar buiten. Want daar moet hij zijn plasjes en poepjes doen. Met je hond kun lekker lang wandelen in het bos of aan het strand. En dat is niet alleen goed voor je hond, maar ook voor jou, lekker buiten zijn samen met een vriendje of vriendinnetje of met je familie.

Wandelen met je hond is natuurlijk leuk, maar denk eraan, je moet met je hond ook naar buiten als het regent en dat is niet altijd zo leuk... Met een hond moet je zeker vier keer per dag buiten lopen. 's Ochtends vroeg na het opstaan, tussen de middag, aan het eind van de middag en 's avonds ook nog een keer voor het slapen gaan. Daar moeten jij en je familie dus ook veel tijd voor hebben. Als jij op school zit en je ouders werken misschien de hele dag, dan moet je hond er toch uit!

En niet te vergeten: een hond is duur! Je moet daarbij niet alleen aan de aanschafprijs van de hond denken (want dat valt meestal nog wel mee), maar vooral de dierenarts is erg duur. De hond moet, zelfs als hij helemaal gezond is, toch ieder jaar naar de dierenarts voor een injectie. Dat is om te voorkomen dat hij bepaalde ziektes krijgt. En natuurlijk kan het gebeuren dat je hond een operatie nodig heeft, dat alles kost veel geld. Daarom moet je er goed over nadenken voordat je een hond neemt. Kortom: een hond is ontzettend leuk, maar hij heeft ook veel aandacht en tijd nodig dus het nemen van een hond is iets waar de hele familie het mee eens moet zijn.

Maar misschien heb jij al wel een hond. Wie weet heb je wel een hond van Stichting AAI. Een ex-zwerfhond uit het buitenland, die bij jou een goed tehuis heeft gevonden. Zo'n hond zal jou voor altijd dankbaar zijn dat je hem gered hebt uit de akelige situatie waar hij in zat. Bij jou hoeft hij geen honger meer te hebben! Met een goede voorbereiding zul je er een fantastisch huisdier aan hebben: *een hond is een vriend voor het leven!*

Het gedrag van honden

Hoe honden met elkaar omgaan, hoe ze met mensen omgaan en hoe ze denken, is heel interessant en er zijn al veel boeken over geschreven. Hieronder kort wat informatie over dit onderwerp.

Honden stammen van oorsprong af van de wolven. In de natuur leven honden, net als wolven, in een groep. We noemen dat een roedel. In elke groep zijn twee honden de baas, een mannetje en een vrouwtje (teef en reu). We noemen die honden de alfa-reu en de alfa-teef.

Je kunt zo'n hondenroedel een beetje vergelijken met jouw gezin. Je vader en moeder, je broertjes of zusjes. Ook een groep. Eigenlijk leven wij mensen ook in groepen. Een "mensenroedel". Een hond ziet een mens als een soortgenoot. Volgens de hond behoren alle gezinsleden, net zoals hijzelf, tot de roedel. Ook in deze mensenroedel is er iemand de baas, de ouders. Zij zijn de roedelleiders. De kinderen komen in dat rijtje daaronder, en daaronder de hond.

Het is dus belangrijk, dat jij en je ouders en eventueel je broertjes of zusjes, de baas zijn over de hond. Dat lijkt misschien zielig, zou je denken, maar dat is het niet. Een hond heeft een leider nodig. Dat is hij van nature zo gewend en dat geeft de hond zekerheid en rust. Zijn plaats in de roedel is voor de hond dan namelijk duidelijk.

Alleen zijn

Voor honden is de groep ontzettend belangrijk. Bijna net zo belangrijk als eten. Leven in een groep betekent meer kans om te overleven. Samen sta je sterk! Veel honden vinden het dan ook heel akelig om alleen te zijn en als een hond er echt niet tegen kan om alleen te zijn noem je dat verlatingsangst. De roedel moet compleet zijn vindt de hond!

Daarom kunnen sommige honden niet of niet goed alleen thuis blijven. Want voor de hond betekent alleen zijn eigenlijk: gevaar! Maar je kunt een hond het alleen zijn vaak wel aanleren en de meeste honden verdragen het ook steeds beter naarmate ze ouder worden. Je kunt bijvoorbeeld je hond steeds even alleen thuis laten en dan weer binnenkomen. En elke keer wat langer. De eerste keer bijv. 5 minuten, de tweede keer 10 minuten, dan een kwartier, een half uur enz., maar natuurlijk nooit te lang. Zo went je hond er langzaam aan dat hij niet bang hoeft te zijn om alleen thuis te zijn, omdat hij ziet dat jij, de baas, elke keer weer terug komt.

Socialisatie

Wat de hond van kleins af aan, als puppy dus, meemaakt, bepaalt hoe hij zich de rest van zijn leven zal gedragen. Een hond die de eerste maanden in zijn leven nooit mensen heeft gezien zal de rest van zijn leven erg bang voor mensen zijn. De eerste maanden van zijn leven zijn dus belangrijk voor de hond.

Je kunt met je hond ook naar een hondenschool gaan. Hier kan hij veel leren. En jij ook! Je kunt dat zelfs al doen als de hond nog een puppy is, bijvoorbeeld naar een zogenaamde puppyncursus. Op een hondenschool zal je hond veel leren, en ook veel andere honden ontmoeten, wat erg goed is voor zijn sociale ontwikkeling. Eigenlijk net als dat jijzelf naar school gaat, daar veel leert en ook vriendjes en vriendinnetjes leert kennen, zo geldt dat ook voor je hond. De meeste honden vinden het heel leuk om dingen te leren. Ook natuurlijk omdat als ze iets goed doen, ze meestal een koekje krijgen als beloning!

En zeg nou eerlijk; lekker bezig zijn met je hond: dat is plezier voor je hond en heel veel pret voor jezelf! Want lekker spelen met je hond en tegelijk ook wat leren, dat is toch het leukste wat er is! Er zijn in Nederland vele hondenscholen op heel veel plaatsen. Je kunt bijvoorbeeld via de Dierenbescherming een hondentraining volgen. Maar er zijn ook vele anderen die hondencursussen geven.

Enkele tips, voor jou en je hond binnen de “mensenroedel”

- Als er bij je wordt aangebeld ga dan eerst zelf naar de deur. Het bezoek is er namelijk voor jou en niet voor de hond. Zo voorkom je dat de hond meteen naar de deur rent, en de gast lastigvalt.
- Als je thuis komt, begroet dan eerst je ouders en broertjes en zusjes, en dan pas de hond. Want; je hond staat op de onderste plaats binnen de roedel!
- Als je een wat dominante, bazige hond hebt kun je hem beter niet bij je op de bank of op het bed nemen. Jij bent de leider, jouw positie is hoger. Als je juist een wat onzekere en onderdanige hond hebt, kan je hem meer zelfvertrouwen geven door hem wat meer toe te staan.

- Als de hond bezitterig doet met een botje of een stuk speelgoed, ga dan niet proberen om het af te pakken want sommige honden kunnen bijten in zo'n situatie. Je kan wel proberen te oefenen door het botje of speelgoed te ruilen voor bijvoorbeeld een brokje.
- Als de hond aan de lijn loopt, bepaal jij welke kant je uit gaat. Want jij bent de baas, weet je nog? Dat betekent ook dat de hond niet aan de lijn mag trekken. Als je een reu hebt die overal plasjes wil doen, hoeft je niet altijd daaraan toe te geven. Jij bent degene die bepaalt of en waar de hond een plasje mag doen!
- Probeer je hond iets te leren. Laat je hond iets doen voordat hij een koekje krijgt. Geef duidelijke commando's en zorg dat de hond een eenmaal gegeven opdracht ook echt uitvoert. Als je van tevoren al weet dat de hond naar het gegeven commando waarschijnlijk niet zal luisteren, dan kun je dat commando beter niet geven tot de hond het beter geleerd heeft.
- Als je hond ligt te slapen, laat hem dan met rust. Het is voor een hond niet leuk om gestoord te worden als hij lekker in zijn mand ligt.

De opvang in Roemenië

Craiova, één van de grootste steden van Roemenië, ligt in het zuidwesten van dit land. Een stad waar veel zwerfhonden leven. Met name aan de rand van de stad zijn er veel zwerfhonden; volwassen honden, pups, alles leeft daar door elkaar heen. Ze moeten allemaal eten zien te vinden en ze vormen samen groepen. Zo'n groep honden heet een 'roedel'. Het leven is er vreselijk hard. Gevechten tussen de reuen (mannetjes-honden), teefjes (vrouwtjes honden) die steeds maar pups krijgen en pups waar geen veilige plek voor is en die geen mogelijkheid hebben om bij het weinige eten te komen. Iedere dag is weer heel zwaar voor elke zwerfhond.

En als het zo'n zwerfhond dan lukt te blijven leven, dan is daar de mens, die de hond heel vaak erg slecht behandelt. Mishandeling en verkeersongelukken gebeuren elke dag weer.

Omdat de mensen daar een hekel hebben aan de zwerfhonden, zijn er mannen die de honden proberen te vangen en dan naar het asiel te brengen. Deze mensen worden de 'hondenvangers' genoemd. Zij doen dit niet om de zwerfhond te helpen, maar omdat ze geld krijgen voor elke hond die ze naar het asiel brengen. Het leven in het asiel is verschrikkelijk, het is een hel ! De honden krijgen er nauwelijks eten en na twee vreselijke weken, worden de honden doodgemaakt.

Toch zijn er ook mensen die deze kansloze honden proberen te helpen. Ze halen de honden van de straat of kopen ze vrij uit het asiel en vangen ze op in hun tuin. Door dit te doen komen de honden gelukkig niet in het asiel. Deze hondenbeschermers in de stad Craiova kennen elkaar en werken samen. Buurtbewoners die niet van honden houden, vinden dat vaak niet fijn en bellen de politie. Toch gaan de dierenbeschermers door! Zij zijn het enige beetje hoop voor de zwerfhonden.

AAI-contactpersoon in Craiova is Erika, een Roemeense vrouw die een kleine opvang heeft aan de rand van de stad. Binnen de muren van haar opvang, krijgen de honden te eten en zijn ze veilig. Er zijn afdakjes, waaronder de honden kunnen schuilen voor de hitte in de zomer en de sneeuw in de winter. Erika houdt de meer angstige honden binnen deze omheining en probeert ze te socialiseren. Dat betekent dat ze de honden probeert te leren dat ze niet bang hoeven te zijn voor andere honden en vooral andere mensen. Dat is heel moeilijk, want de zwerfhonden kennen vaak alleen maar mensen die niet lief voor ze zijn. Als dit lukt, dan laat stichting AAI die honden naar Nederland komen, en probeert een baasje te vinden. Voor de honden die te bang blijven voor mensen, is de opvang van Erika in ieder geval een veilige plek met water en voer.

In haar opvang kan zij niet alle honden een plekje geven. Dat zijn er te veel! De honden die buiten haar opvang rondzwerven, krijgen daar in ieder geval wel eten en drinken.

Erika zorgt ervoor dat alle honden gesteriliseerd en gecastreerd worden. Dat betekent dat ze onvruchtbaar gemaakt worden. Zo kunnen ze geen pupjes meer krijgen, die dan ook weer gaan zwerven. En zo worden er dan minder honden geboren en komen er in de toekomst dus minder zwerfhonden. Door het castreren van de mannetjes honden, vinden er ook minder gevechten plaats tussen deze reuen.

Sinds 2013 helpt AAI Erika met het vinden van een fijn baasje/bazinnetje in Nederland . AAI betaalt de vaccinaties (inenting), de dierenartskosten (gezondheidsverklaring, chip etc.) en de kosten voor de reis. En dan beginnen deze honden aan de lange reis naar Nederland, waar ze een nieuw leven krijgen: veiligheid, een lief baasje en een eigen mandje!

How life can change between 20th March till 11th May 2014.

Dit is Lisu, boven toen ze als zwerfhond werd gevonden en daaronder twee maanden later, na een goede en liefdevolle verzorging.

Verhalen over honden

Een heleboel baasjes vinden het natuurlijk heel spannend hoe ze aan een hondje van AAI zijn gekomen. Veel baasjes schrijven mooie verhaaltjes over hun honden die je kunt lezen op onze website onder het kopje Ervaringen. Hieronder drie mooie verhaaltjes, geschreven door honden!

Luna, mijn leven als kettinghond

Nu heet ik Luna, vroeger heette ik 'kleine hond' en daarna gewoon 'hond'. Mijn leven – mensen noemen het 'het lot' – deel ik met veel soortgenoten. Het is geen leven, het is overleven: jezelf verstoppen, met stenen bekogeld worden, weggetrapt worden, onbeschermd vastgebonden zitten in zon, regen en wind, nauwelijks eten en vaak geen water om te drinken. Jaar in jaar uit zonder een aai, zonder gezelschap.

Toen ik nog klein was, mocht ik vrij rondlopen en spelen en was ik bij mijn moeder. Vroeger zeiden de mensen nog over mijn moeder: "Kijk eens wat een mooie hond!", maar een mooie hond is mijn moeder al lang niet meer. Haar vacht is dof en vies, op sommige stukken zie je al helemaal geen vacht meer. Haar ogen kijken oneindig verdrietig naar een wereld die ze niet meer begrijpt. Haar oren zitten vol wonden en haar nek is kaal van de korte roestige, zware ketting waaraan ze dag en nacht vastzit, ze kan drie stappen naar voren en drie stappen naar achteren doen, meer niet. Ik hoor de ketting rinkelen in mijn dromen.

Mijn moeder gaat steeds minder eten. Ik probeer in de zomerhitte een beetje schaduw te krijgen door tegen haar aan te gaan liggen. Die nacht kijkt ze me met haar vermoeide ogen zo verdrietig aan, ze geeft mij een zachte, liefdevolle lik over mijn neus. Langzaam wordt haar adem weggedragen door de wind. Ze kreunt nog even en haar adem stopt. Daar ligt ze, dood aan haar ketting.

De volgende dag komt de baas en maakt mijn moeder los. Terwijl ik jank en huil gooit hij haar in het ravijn. En dan krijg ik de ketting van mijn moeder om mijn nek. Hij is zwaar en is te strak om mijn nek gedaan; ik kan nauwelijks meer ademen. De ketting is vastgemaakt aan een dode amandelboom. Voorbij is mijn leven van rennen, springen en een beetje spelen met de magere buurtkatten. Ik hoop iedere dag weer dat mijn baas mij tenminste een uurtje vrij laat lopen, en als hij er aan komt doe ik alles om zijn aandacht te krijgen. Maar hij kijkt niet naar mij om.

De dagen en nachten duren lang en vaak hoor ik de andere kettinghonden huilen en janken in de bergen en dalen. In de winter is het zo koud. Als het gaat regenen, word ik drijfnat want ik kan nergens schuilen. In de zomer is de droge hitte een kwelling. Mijn vacht begint er slecht uit te zien: dof en ik heb last van vlooien die mijn bloed zuigen en steekvliegen die de randen van mijn oren aanvreten. In de bak waarin wat water voor mij zit, zitten algen en kronkelen muggenlarven. Ik krijg aardappel- en bananenschillen te eten, maar vaak ook vergeet de baas mij eten te geven. In de verte hoor ik kinderen lachen en zingen. Wat zijn ze vrolijk. Waarom komen ze niet naar mij toe, wat had ik graag met ze gespeeld, mij laten aaien. Maar ze komen niet. Een hond is maar een hond. Hij is vies en stinkt en heeft vlooien. Niemand vraagt zich af hoe dat is gekomen.

En zo gaan de jaren voorbij. Ik ben zo verzwakt, ik kan bijna niet meer staan en ik schuur met mijn buik over de grond. De katten die zo nu en dan nog eens langslopen zijn net zo mager als ik, en in hun doffe, groene ogen lees ik dezelfde ellende die ik doormaak. Op een dag zegt mijn baas tegen zijn vrouw dat ik te oud ben en dat ik niet meer kan blaffen. Zijn vrouw, die haar eigen kinderen altijd zo vrolijk en lief behandelt, heeft nog nooit naar mij omgekeken. Ze zeggen tegen elkaar dat ze een hekel aan honden hebben. Waarom moet ik dan bij hen blijven? Ze begrijpen niet dat ook ik verlang naar vriendelijkheid, naar een aai. Ze zien niet dat ik iedere keer verlangend naar hen kijk voor een beetje meer eten, voor de verzorging van de wonden aan mijn oren, voor de behandeling van mijn huid die overal pijn doet.

Ik kruip steeds meer in mijzelf, net zoals mijn moeder vroeger, ik sluit mijn ogen voor de zon en droom van een hondenvriendje om mee te spelen. Ik droom van mensenhanden die mij niet slaan maar aaien, van kinderen die met mij door de velden rennen en van baasjes die mijn vrienden zijn. Ik droom van vleesbotten waarop ik mag knauwen, van eten dat niet stinkt, van prachtige avonden waarop we gezellig samen zijn. In mijn dromen speel ik, ren ik vrolijk rond en mijn pootjes bewegen dan alsof dat allemaal echt gebeurt. Maar ik droom steeds minder.

En dan op een ochtend gebeurt er iets. Mijn baas komt er aan en de angst slaat me om het hart. Wat gaat hij doen? Hij kijkt zo boos naar mij. Hij trekt de ketting van mijn nek en gooit die op de grond. Hij sleept me naar zijn aanhangwagen en smijt mij daarin als een oude lap, ik blijf verdoofd en in elkaar gekrompen liggen. Nu zal het mijn beurt zijn om in het ravijn te worden gegooid, net zoals mijn moeder. Mijn hart gaat als een razende te keer en ik houd mijn ogen stijf dicht uit angst voor wat gaat komen. De auto rijdt lange tijd over een hobbelige weg en staat dan plotseling stil. En dan komt mijn baas er aan. Hij pakt mij op, gooit mij op de grond en rijdt weg. Ik blijf liggen. Ik ben helemaal stijf geworden en ik denk dat ik niet meer leef. Maar dan toch.....ik kan opstaan en loop een stukje. Geen ketting!

En zo zwerf ik door bossen en over velden. Bij de huizen waar ik langsloop vind ik soms wat eetbaars in de vuilnisbakken. Op een dag ruik ik een heerlijke vleesgeur.....ik hoor muziek en gelach van mensen. Ik hoop dat daar misschien nog wel een stukje vlees voor mij over is en misschien ook wat water. Maar wat een begroeting krijg ik.... Ik hoor vrouwen die schreeuwen: “Weg jij, smerige hond”. Een paar mannen en jongens gooien stenen en gloeiende houtskool naar mij. Niemand heeft medelijden met me. De mensen vieren feest met elkaar, maar ik hoor daar niet bij. Teleurgesteld loop ik weer verder. Ik heb zo'n honger en dorst, ik ben zo verzwakt, ik sleep me voort. Mijn pootjes laten bloedsporen na. Dan laat ik mij vallen voor de poort van een huis. Ik ben uitgeput. De jaren aan de ketting zijn zwaar geweest, maar hoe ellendig is mijn vrijheid gebleken.....

En dan gebeurt er iets.....ik hoor vlakbij vriendelijke stemmen, ik word opgetild door zachte handen en meegenomen naar een huis. Daar word ik heel voorzichtig op een dekentje gelegd, mijn hete snuit wordt met een vochtige doek gekoeld en ik kijk recht in liefdevolle mensenogen. Er wordt een grote kom water voor mij neergezet en ik drink hem helemaal leeg. Ik word weer neergelegd op de zachte deken en val in een diepe slaap. Ik moet heel lang geslapen hebben. Ik word wakker en heerlijke geuren van vlees en groente dringen mijn neusgaten binnen. Ik hef mijn kop op. Dit moet een droom zijn. Maar ik word geaaid en er wordt een bak eten voor mij neergezet. Ik val aan op het eten en klem de bak goed vast met mijn poten zodat niemand die meer van mij kan afpakken. Het is zo vreselijk lekker dat ik alles opeet en ik kan bijna niet meer stoppen met het schoonlikken van de bak. Ik plof weer neer en doe mijn ogen dicht. Wat er ook nog mag gebeuren, dit heb ik tenminste gehad.

Plotseling hoor ik hondengeblaf vlakbij. Ik doe mijn ogen open en zie een heleboel nieuwsgierige hondenogen op mij gericht. De honden raken met hun neus mijn neus aan en strijken met hun poten over mijn pijnlijke vel. Kleine pups vleien zich tegen mijn lijf aan. En zo word ik welkom geheten. Eindelijk ben ik thuis, mijn droom is in vervulling gegaan. Ik hoor ergens bij: één grote mensen- en hondenfamilie!

Mijn nieuwe bazinnetje noemt mij “Luna”. Ik geef mijn nieuwe bazen likjes en ik speel met de andere honden in het veld. Eerst bibber ik nog als mijn nieuwe baasjes mij aanraken, omdat ik dan een klap verwacht. Dan kruip ik in elkaar met mijn staart tussen mijn poten. Maar al snel leer ik dat ik niet meer geslagen en geschopt word en ik druk me tegen de benen van mijn vrouwtje aan om haar hand op mijn kop te voelen. Ik hou van haar met heel mijn hart.....

Vaak droom ik nog van mijn moeder, van haar treurige ogen, haar onmacht en verdriet en dan hoor ik weer het gerinkel van de ketting. Ik voel dan weer de angst voor de dag van morgen, voor de hitte, voor de kou, voor de honger en de dorst, voor een trap tegen mijn uitgemergelde lijf.

Ik word zachtjes piepend wakker, maar alles is goed nu: al mij hondenvriendjes liggen uitgestrekt op zachte warme dekens te slapen. Ik hoef mij geen zorgen meer te maken want ik verlang naar de dag van morgen en ik ga steeds minder dromen over het verleden. Nu droom ik van hoe leuk ik speel met de andere honden, hoe lief mijn baasjes zijn: ik heb het paradijs gevonden.....

Soni Mayer

(dierenbeschermster op het Spaanse La Palma)

Van zwerfhond tot hulphond

Hoi, ik ben Rithro, maar je mag ook Red zeggen hoor! Als pup ben ik geboren op Corfu, dat ligt in Griekenland en daar was ik een zwerfhond. Totdat ik door Stichting AAI naar Nederland werd gehaald.

Weet je wat er gebeurde? Ik mocht een opleiding gaan doen, samen met mijn nieuwe baasje en na een half jaar oefenen en hard werken ben ik een echte hulphond geworden!

Dus nu help ik mee met boodschappen doen, met aan- en uitkleden, deuren open en dicht doen, doe ik de tv aan of uit en haal de post en de telefoon. Soms laat mijn baasje wel eens wat vallen en dan mag ik het opruimen.

Voor mijn baasje betekenen ik heel veel want nu ik haar help, kan ze veel meer dingen alleen en hoeft ze niks aan andere mensen te vragen. Zo zijn we dus samen een hecht team geworden, mijn baasje gaf me een goed huis en ik help mijn baasje met dingen die voor haar moeilijk gaan.

Zo ben ik dus van een zwerfhond een echte hulphond geworden en heb ik een heel ander leven gekregen.

Pootjes van Rithro Red.

Chitta's Gouden Mandje...

Na bijna twee jaar bij mijn nieuwe baasjes te wonen, vinden zij het eens tijd om aan iedereen te laten weten hoe het met mij gaat... Nou, dat wil ik wel doen. Lees en geniet.

Begin april 2005 kwam ik bij mijn nieuwe baasjes te wonen. Zij hadden mij op internet bij Stichting AAI gezien en waren meteen verkocht. De eerste ontmoeting was ook heel prettig en ik vond ze een aardig stel. Het klikte meteen, ik dacht; hier moet ik zijn....

Daarvoor had ik al een paar maanden in Nederland gewoond bij de voorzitter van Stichting AAI in Amsterdam. Mijn baasjes zeggen altijd "de AAI-Directie." Deze mevrouw had mij zelf gevonden op Corfu in Griekenland toen ze daar op vakantie was.

Nu woon ik in het midden van Nederland, midden tussen de bossen van de Utrechtse Heuvelrug.....Heel mooi, ik hou wel van het bos. De baasjes hadden al een hond, Gwynnie. Nou ben ik meestal tegen vreemde honden in het begin niet zo aardig, maar met Gwynnie was het anders. Ik vond haar wel aardig, ze doet ook niet zo gek en druk als vele andere honden, gewoon rustig “de hond uit de boom kijken”! We zijn samen al een echt roedel geworden. Als ik “problemen” heb met andere honden, komt Gwyn er direct bij om me te beschermen.. heel lief van haar. Slechts eenmaal, in het begin, was Gwynnie heel kwaad op mij. Terwijl zij stond te eten en had ik het lef om een hap te nemen uit haar etensbak. Nou, dat heb ik geweten. Dat was niet leuk. Toen wist ik dat Gwynnie de baas is. Sindsdien zijn we vrienden voor het leven!

We gaan elke dag samen met baasje lang wandelen in de bossen, heerlijk! Meestal zeker een uur lang, soms wel twee uur! Lekker ravotten en de beest uithangen. Als we thuiskomen ben ik helemaal voldaan en ga ik lekker in mijn mandje slapen, tot etenstijd.

Ik ben ook echt verslaafd aan eten en meestal lig ik tijdens kokenstijd in de keuken bij mijn vrouwtje, want van het aanrecht kan altijd iets te eten naar beneden vallen (en meestal gebeurt dat ook!). Eten is echt een grote hobby van me. Lekker en vooral veel, heel veel eten, maar baasjes zeggen altijd dat ik op de lijn moet letten. Tja, daar zit ook wat in, maar toch blijft eten erg leuk..... Ik heb ook een keertje in een dolle bui een vetbolletje voor de vogels in de tuin gevonden en helemaal opgegeten. Het smaakte naar niks, maar gevolg was wel dat ik drie dagen lang vogelzaadjes heb gepoept!

Een keertje ben ik door de achterdeur van de tuin ontsnapt. Dat was een leuk spelletje.... Baasje met een rode kop op de fiets (met een lekke band) achter mij aan. Vrouwtje was slimmer. Zij pakte de lekkerste koekjes en ik was zo weer terug. Mijn baasjes zorgen ook heel goed voor mij, elke ochtend krijgen we twee plakjes spek of kaas... hmmm.. lekkerrrr!

Ik zal waarschijnlijk altijd lekker eigenwijs blijven maar dat is ook o.k., hoor. Ik ben tenslotte een zwerfhond geweest, een superslimme overlevingskunstenaar. Gwynnie en ik gaan elk jaar mee op vakantie, naar de bergen in Noord Italië. Wij gaan daar veel wandelen en wonen in een luxe hotel met een kleine tuin bij een appelboom. De vrouw aan de receptie, Heidi, is helemaal gek van me. En ik van haar, ze is heel erg lief.

Ik heb mijn gouden mandje in Nederland gevonden, ik hoop dat heel veel vriendjes en vriendinnetjes uit Corfu en andere landen dankzij jullie ook een gouden mandje vinden.

Woef Woeff Doei.....! Pootje en liefs van Chitta

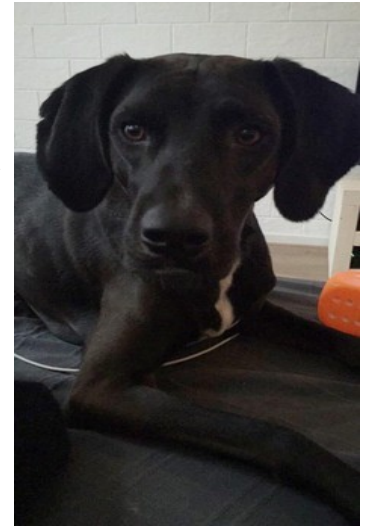

Woef, Woef!

Mijn naam is Simba en ik ben 2,5 jaar oud. Sinds 1,5 jaar woon ik in Nederland bij mijn twee baasjes Nick en Esther en een beest met vier poten dat miauwt. Ik heb het erg naar mijn zin hier en ben blij dat ik nu hier woon.

Toen ik nog een puppy was ben ik namelijk langs de kant van een snelweg gevonden in Turkije. Ik was erg mager en zat onder de luizen en vlooien. Ik weet niet meer hoe ik daar terecht ben gekomen. Gelukkig heeft een heel lieve mevrouw mij gevonden en mij naar het asiel in Gocek gebracht. Daar kreeg ik eten en drinken en maakte ik veel hondenvriendjes. Op een dag werd ik opgehaald uit het asiel en ging ik met een groot ding met vleugels de lucht in op weg naar Nederland.

Toen ik daar aan kwam stonden mijn baasjes dolblij op mij te wachten en ik heb ze meteen plat geknuffeld. Vanaf toen begon mijn nieuwe leven! Ik vond het wel even wennen want ze waren best een beetje streng. Ik mocht geen kussens kapot bijten, niet in de bank graven en geen eten stelen.

Ook moest ik naar de hondenschool. Hier was ik een van de beste en heb ik 3 diploma's gehaald. 2 voor gehoorzaamheids cursus, en 1 voor behendigheidscursus. Vooral de laatste cursus vond ik erg leuk! Ik mocht veel rennen en over attributen springen.

Door deze cursus snap ik beter wat mijn baasjes van mij verwachten en als ik goed luister krijg ik een snoepje. Ik ga bijna elke dag naar de duinen. Daar kan ik spelen met andere honden en goed mijn energie kwijt.

Ik ben niet alleen maar braaf hoor, ik heb ook nog mijn streken. Als mijn baasjes niet kijken haal ik het stiekem eten van het aanrecht of ik haal 's morgens de boterhammen uit de tas van mijn baasjes. Als ze dan op hun werk zijn hebben ze opeens geen eten meer...oeps. Verder ben ik gek op schoenen. Het liefst verzamel ik heel de dag schoenen en leg ik deze allemaal in mijn mand. Ik maak ze niet stuk hoor maar ik vind ze gewoon erg mooi!

Dit was het weer, ik ga weer buiten spelen.

WoefWoef en ik hoop dat jullie veel zwerfhonden-vriendjes van mij willen redden!

Simba

Je kent ze vast wel: de zwerfhonden in vakantielanden als Griekenland, Turkije en Spanje. In de zomermaanden zoeken ze eten op de terrasjes. Maar wat gebeurt er met ze als de toeristen weer naar huis gaan? Stichting AAI probeert zoveel mogelijk van deze honden een warm thuis te geven in Nederland. Dat kan alleen met jouw hulp.

Stichting AAI geeft zwerfhonden een thuis

Al sinds 1994 zoekt stichting AAI een liefdevol thuis voor zwerfhonden uit Zuid- en Oost-Europa en daarbuiten. Dit doen wij met grote zorgvuldigheid en inmiddels hebben wij vele kansarme honden een mooie nieuwe toekomst in Nederland kunnen geven. Daarnaast financiert stichting AAI sterilisatieprojecten en voorlichtingscampagnes in het buitenland. Dit alles wordt mogelijk gemaakt door onze donateurs.

Wat kun je doen om te helpen?

Doneer aan stichting AAI. Elke donatie is welkom op rekeningnummer NL08 INGB 0007 2768 16 t.n.v. Stichting AAI te Schoonrewoerd. En vanaf een donatie van 20 euro, ontvang je bovendien ons blad AAI-lawaai, waarin je op de hoogte gehouden wordt van alles wat er speelt binnen en buiten de stichting en waaraan de donaties besteed worden.

Adopteer een hond. Heb je tijd en een plekje voor een fantastische hond? Kijk dan op www.stichtingaai.nl → Baasje Gezocht

Adopteer een hond op afstand. Je kunt een buitenlandse hond, die de reis naar Nederland nooit zal kunnen maken, financieel adopteren en hiermee een lichtpuntje brengen in zijn leven. Kijk hiervoor op www.stichtingaai.nl

Word gastgezin. Stichting AAI is altijd op zoek naar gastgezinnen, waar de honden tijdelijk kunnen verblijven.

Contact: heeft u vragen of wilt u meer informatie, mail dan naar info@stichtingaai.nl

